

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: V [redacted] H [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Dvořáčkem
se sídlem Sokolovská 32/22, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 1 694 000 Kč s příslušenstvím (původně o 339 898,62 Kč s příslušenstvím)

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 364 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 13. 6. 2018 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba o zaplacení 1 330 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,75 % ročně od 11. 5. 2018 do zaplacení, úroku z prodlení ve výši 8,75 % ročně z částky 364 000 Kč od 11. 5. 2018 do 12. 6. 2018, úroku z prodlení ve výši 0,25 % ročně z částky 364 000 Kč od 13. 6. 2018 do zaplacení se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18 456 Kč k rukám jeho právního zástupce do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 6. 6. 2018 domáhá zaplacení zadostiučinění jednak za:
 - Délku řízení, které bylo vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] a to jeho zbývající část, neboť mu žalovaná v rámci předběžného projednání nároku zaplatila částku 106 000 Kč, žalobce však požaduje celkem 120 000 Kč za celkovou délku řízení.
 - Dále z titulu nezákonného rozhodnutí, kterým bylo zahájení trestního stíhání proti žalobci pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1 a odst. 5 trestního zákoníku ve spolupachatelství, celkem částku 1 680 000 Kč. Žalovaná se za nesprávné rozhodnutí omluvila, avšak tato satisfakce se zdá žalobci jako nepřiměřeně nízká.

Žalobce žádá, aby nemajetková újma byla přiznána spolu s úrokem z prodlení.

2. Žalovaná nesouhlasila s tím, aby bylo žalobci vyplaceno další zadostiučinění ve výši 14 000 Kč za průtahy v předmětném řízení a za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí.

3. Mezi účastníky je nesporné, že:

- Předmětné řízení vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] trvalo od ledna 2007 do července 2017.
- Proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání na základě usnesení ze dne 29. 1. 2007, kdy bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 a odst. 4 trestního zákona.
- K odvolání žalobce, respektive k podání stížnosti žalobce proti tomuto usnesení státní zástupkyně zrušila toto usnesení a Policie ČR opět sdělila obvinění žalobci na základě usnesení, a to ze dne 27. 12. 2007 pro zcela totožné skutky.
- Následně byl žalobce 24. 7. 2017 zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu.
- Dne 30. 5. 2012 podalo Městské státní zastupitelství v Praze obžalobu k Městskému soudu v Praze pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1 a odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, a to ve formě spolupachatelství.
- Žalobce byl zproštěn obžaloby z důvodu, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl žalobce stíhán. Právní moc zprošťujícího rozsudku nastala 24. 7. 2017.
- Žalobce byl stíhán spolu s dalšími 37 spoluobviněnými, do usnesení o zahájení trestního stíhání spoluobvinění podali stížnost, dále bylo prováděno rozsáhlé vyšetřování pro trestný čin podvodu a zkrácení daně, poplatků a podobné povinnosti povinné platby, a to ve velkém rozsahu. V rámci trestního stíhání orgány činné v trestním řízení rozhodovaly o značném počtu stížností.
- Hlavní líčení bylo nařízeno na 28. 8. 2014 a od té doby až do 24. 7. 2017 probíhala hlavní líčení, na posledním z nich byl vydán zprošťující rozsudek proti žalobci.
- Celková délka řízení deset let a pět měsíců byla oběma účastníky hodnocena jako nepřiměřená.

4. Mezi účastníky je spor o:

- Výši zadostiučinění, kterou žalobce požaduje, a rozdílem, který žalovaná vyplatila, a to je právě žalovaných 14 000 Kč. Žalovaná považuje částku 106 000 Kč za takto dlouhé trestní stíhání za dostačující, když vycházela ze základní částky ve výši 15 000 Kč za jeden rok soudního řízení a od této základní částky, která vyšla, odečetla 40 % za složitost a přičetla 15 % za význam řízení, tedy celkem vyplatila částku 106 000 Kč.
- Co se týče samotného trestního stíhání, respektive vydání nezákonného rozhodnutí, tam byl rozdíl mezi nárokem a zadostiučiněním, které poskytla žalovaná, významný rozdíl, kdy žalobce požaduje 1 680 000 Kč a žalovaná poskytla zadostiučinění ve formě omluvy.

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

5. Ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy za dlouhotrvající řízení, soud postupoval podle ustanovení § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „zákon“), podle kterého stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
6. Žalobce uplatnil vůči žalované (státu) nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., jež mu byla způsobena v důsledku nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě.
7. Stát odpovídá za nesprávný úřední postup orgánů veřejné moci spočívající v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě a takovou odpovědnost je nutné posuzovat v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva vztahující se k článku 6 odst. 1 Úmluvy a judikaturou Nejvyššího soudu ČR vztahující se k náhradě škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (srovnej stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010).
8. Žalovaná dospěla k závěru, že v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, neboť celková délka řízení byla nepřiměřená a žalobci v důsledku toho vznikla presumovaná nemajetková újma, kterou je namíste odškodnit v penězích. S tímto závěrem soud souhlasí a tato skutečnost nebyla mezi účastníky ani sporná.
9. Předmětem soudního řízení je přezkum závěrů žalované o výši peněžitého odškodnění.
10. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle ustanovení § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo ustanovení § 22 odst. 1 věty druhé a třetí zákona, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k:
 - a) celkové délce řízení,
 - b) složitosti řízení,
 - c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
 - d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
 - e) významu předmětu řízení pro poškozeného(ustanovení § 31a odst. 3 zákona).
11. Při aplikaci ustanovení § 31a odst. 1 zákona, je navíc nutno mít na paměti, že je jím realizováno právo na nápravu porušení práva či svobody přiznané Úmluvou ve smyslu jejího článku 13, a proto musí soudy poskytnout nápravu v takovém rozsahu, v jakém by byla poskytnuta Evropským soudem pro lidská práva, za přihlédnutí ke kritériím, která Evropský soud pro lidská práva považuje za významná, respektive v rozsahu, který by Evropský soud pro lidská práva hodnotil za dostačující (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 11. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3930/2009). Nejvyšší soud ČR přitom pro poměry České republiky považuje za přiměřené, jestliže se základní částka, z níž se při určování výše přiměřeného zadostiučinění vychází, pohybuje v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva roky a dále pak za každý další rok řízení (to je 1 250 Kč až 1 667 Kč za jeden měsíc s tím, že v prvních dvou letech trvání řízení jde o částky poloviční). Při stanovení nižší částky odškodnění za prvé dva roky řízení přihlíží Nejvyšší soud ČR k tomu, že během nich je újma způsobená nejnižší a teprve s plynutím času a prodlužováním řízení narůstá, čemuž musí odpovídat i částka odškodnění za rok trvání řízení.

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

12. První krok při stanovení zadostiučinění nemajetkové újmy v penězích spočívá v určení tzv. základní částky, která vychází z celkové délky nepřiměřeně dlouhotrvajícího řízení (srovnej rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 10. 2010 sp. zn. 30 Cdo 4761/2009, ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 30 Cdo 4923/2009).
13. Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání dne 29. 1. 2007 a pravomocně skončilo dne 24. 7. 2017. Žalobce uplatnil nárok na odškodnění (přiměřené zadostiučinění) za dobu deset let a pět měsíců, tudíž je třeba za celkovou dobu řízení vzít právě tuto dobu.
14. Celkový náhled na dobu, v níž byla projednáváná věc vyřízena, a posouzení postupu orgánů veřejné moci během řízení, jsou dvě samostatné rozhodné okolnosti, které se (samostatně i ve vzájemné souvislosti s okolnostmi vyjmenovanými v ustanovení § 31a odst. 3 zákona, popřípadě dalšími významnými okolnostmi projednáváné věci) nutně projeví v hodnocení délky řízení jako nepřiměřené a při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění. Dále je třeba připomenout, že k porušení práva na přiměřenou délku řízení dochází i tehdy, jestliže řízení trvá nepřiměřeně dlouhou dobu, a to bez ohledu na to, zda v daném případě byly zaznamenány průtahy ze strany příslušného orgánu (srovnej stanovisko Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010).
15. V projednáváné věci měla na délku řízení vliv složitost řízení spočívající v tom, že dokazování bylo rozsáhlejší, neboť spolu se žalobcem bylo dalších 37 spoluobviněných.
16. Dále soud vzal v úvahu to, že šlo o řízení se zvýšeným významem a žalobce se tak právem domáhá náhrady presumované nemajetkové újmy právě s tímto zvýšeným významem, což v případě žalobce pak není třeba ani tvrdit ani prokazovat, což však žalobce jednak tvrdil a i prokázal, tyto skutečnosti pak mají význam pro posouzení zadostiučinění v rámci trestního stíhání, a tak bude také soud tuto nemajetkovou újmu posuzovat.
17. Po zhodnocení celkové délky řízení a konkrétních okolností, které k takové délce přispěly, soud vyšel z částky 16 000 Kč (1 334 Kč za měsíc) za první dva roky řízení a pak za každý další rok či měsíc; základní částka tak činí 150 667 Kč.
18. Je-li vyčíslena základní částka, pak tuto částku je možné snížit či zvýšit v závislosti na zjištěných okolnostech případů vztahujících se ke skutečnostem uvedených v ustanovení § 31a odst. 3 zákona (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 11. 2010, sp. zn. 30 Cdo 2301/2009).
19. Při posouzení kritéria složitosti řízení (§ 31a odst. 3 písm. b) zákona) je třeba vzít v úvahu zejména složitost skutkovou (rozsah účastníky tvrzených skutečností a z toho vyplývající rozsah prováděného dokazování a různorodost užitých důkazních prostředků, to je výslechy mnoha svědků, znalecké posudky, výslechy znalce apod.), složitost právního posouzení z hlediska aplikační a interpretační a též složitosti procesní (procesní aktivita účastníků, četnost a srozumitelnost jejich podání a procesních návrhů, četnost opravných prostředků, výsledky těchto opravných prostředků atd.). Byla-li věc posuzována na více stupních soudní soustavy, pak přirozeně narůstá délka řízení, což se musí projevit v odpovídajícím snížení základní částky.
20. Soud dospěl k závěru, že je namístě snížit základní částku o 40 % z důvodu složitosti řízení (§ 31a odst. 3 písm. b) zákona) po stránce skutkové a procesní, neboť v průběhu posuzovaného řízení bylo třeba provádět rozsáhlejší dokazování, nechat vypracovat znalecké posouzení, spis byl také předložen několikrát odvolacímu soudu k přezkumu vydaných rozhodnutí.
21. Žalobce sám se na délce řízení nepodílel, nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by jeho chování mělo významný vliv na délce řízení (§ 31a odst. 3 písm. c) zákona).

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

22. Z hlediska kritéria spočívajícího v postupu orgánu veřejné moci (§ 31a odst. 3 písm. d) zákona) je třeba zhodnotit činnost orgánu, u něž k průtahům došlo, tedy zejména to, zda a jakým způsobem reagoval na vzniklé procesní situace a na popsané počínání účastníka, a zda bez ohledu na ostatní okolnosti měly průtahy řízení původ v jeho postupu. Je třeba tak zkoumat, zda řízení probíhalo plynule bez delších období nečinnosti mezi jednotlivými úkony soudu či jiných státních orgánů.
23. Soud neshledal a žalobci nenamítali, že by v souvislosti s postupem soudu v posuzovaném řízení (ustanovení § 31a odst. 3 písm. d) zákona) měla být částka zvýšena či snížena. Žalobce pouze brojil proti tomu, že řízení proti němu mělo být vedeno samostatně a tím by se vyhnul tomuto dlouhotrvajícímu řízení, neboť vzhledem k tomu, že byl posuzován s dalšími spoluobviněnými, délka řízení se nepřiměřeně protáhla. Právě ta skutečnost, že řízení proti žalobci bylo vedeno spolu s dalšími obviněnými mělo za následek dlouhotrvající řízení, tedy z tohoto důvodu opět odškodňovat to, co již vedlo soud k tomu, že celé řízení posuzuje za dlouhotrvající, by nebylo spravedlivé, tedy v postupu orgánu veřejné moci soud nespátřil žádné pochybení. Soud v tomto řízení není oprávněn posuzovat, jak by měl rozhodovat a postupovat soud, který o věci rozhoduje, neboť tím by nepřípustně zasáhl do řízení jiného soudu. Pokud soud neshledal důvod pro to, aby byla věc vyloučena, není na zdejším soudu, aby tento postup soudu jakkoli kritizoval a už vůbec není namístě tento postup soudu v rámci nemajetkové škody nějakým způsobem odškodňovat. To, že soud nevyloučil věc k samostatnému projednání, se odrazilo právě v jeho délce.
24. Význam posuzovaného řízení pro žalobce (§ 31a odst. 3 písm. e) zákona) hodnotí soud jako vysoký, neboť jde o spor s presumovaným zvýšeným významem, jedná se o trestní věc.
25. V daném případě nevyšlo najevo, že by si žalobce sám zavinil trestní stíhání nebo že by pro jiný důvod nebylo možné na řízení, které je posuzováno, hledět jako na řízení se zvýšeným významem. Žalobce dále tvrdil a také prokázal, že je namístě zvýšit zadostiučnění z tohoto důvodu, neboť celé trestní stíhání a tím více, pokud trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, zasáhlo do jeho rodinného i pracovního života. Soud se domnívá, že z důvodu významu řízení pro žalobce je třeba zvýšit základní částku o 20 % (na rozdíl od žalované, která vyplatila pouze 15 %).
26. Soud uzavřel, že s přihlédnutím ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, je spravedlivé snížení základní částky celkem o 20 %, to je o 30 133 Kč, tedy základní částka 150 667 Kč snížena o 20 %, to je o 30 133 Kč, dává výsledek 120 534 Kč.
27. Žalovaná již žalobci zaplatila částku 106 000 Kč, tudíž zbývá k zaplacení do požadované částky 120 000 Kč zaplatit 14 000 Kč.
28. Zadostiučnění za vzniklou nemajetkovou újmu žalobce ve formě peněžitého plnění ve výši 120 534 Kč za deset let a pět měsíců posuzovaného řízení je přiměřené a spravedlivé, a mělo by jeho nemajetkovou újmu kompenzovat.
29. Soud na tomto místě připomíná, že náhrada nemajetkové újmy nemá sloužit ani k sankcionování státu, ani k obohacení poškozených stěžovatelů, ale ke kompenzaci stavu nejistoty, do níž byl poškozený v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden a v níž byl tak udržován. Jedním z požadavků, které jsou na kompenzační prostředky nápravy kladeny, je ten, aby výše zadostiučnění za vzniklou nemajetkovou újmu byla spravedlivá. Za spravedlivou je přitom třeba považovat takovou náhradu, která umožní poškozenému napravit důsledky nesprávného úředního postupu a procesní subjekt se tak přestane považovat za poškozeného (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 12. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3269/2009).
30. Dalším požadavkem žalobce je náhrada nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 1 680 000 Kč. Žalobce žádá, aby soud postupoval podle nálezu Ústavního soudu ze dne shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

13. 12. 2011 III. ÚS 1976/09, publikován jako N 208/63 SbNU 419, kde Ústavní soud obecně vyjádřil k otázce nemateriální újmy v důsledku zahájení trestního stíhání: „Dle náhledu Ústavního soudu každé zahájení trestního stíhání negativně ovlivňuje osobní život stíhaného, a to bez ohledu na výsledek trestního stíhání; dvojnásob to však platí u těch, jež skončí způsobem, který potvrdí nevinu obviněného. Je sice pravda, že do okamžiku právní moci rozhodnutí o vině je třeba ctít presumpci nevinu, avšak samotný fakt trestního stíhání je pro obviněného zátěží psychickou a mnohdy i finanční. Samotné zahájení trestního stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti. Ústavní soud již ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 428/05 ze dne 11. 10. 2006 (N 185/43 SbNU 115) vyšel z přesvědčení, že samotné trestní stíhání je způsobilé vyvolat vznik nemateriální újmy především tehdy, jedná-li se o obvinění ‚liché‘, což může vyplynout z pravomocného zprošťujícího soudního rozsudku, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován, nestal, případně jej nespáchal obžalovaný, anebo skutek nebyl trestným činem.“

31. Žalobce uplatnil u žalované předběžně svůj nárok dne 12. 12. 2017, jak vyplývá z listiny nazvané stanovisko ze dne 9. 5. 2018.
32. Soud má prokázáno, že:
- Usnesením ze dne 17. 7. 2007 Městské státní zastupitelství v Praze zrušilo usnesení Policie ČR ze dne 29. 1. 2007, kterým bylo zahájeno trestní stíhání žalobce spolu s dalšími 46 spoluobviněnými pro trestný čin zkrácení daně poplatku a povinné platby a uložil policejnímu komisaři, aby o věci znovu jednal a rozhodl.
 - Ten dále vydal usnesení ze dne 27. 12. 2007, kterým rozšířil trestní stíhání na další osoby a zahájil trestní stíhání obviněných spolu se žalobcem. Usnesení o zahájení trestního stíhání obsahovalo odůvodnění, celkem usnesení mělo 120 stran.
 - Z rozsudku Městského soudu v Praze [redacted] ze dne 24. 7. 2017 má soud prokázáno, že rozsudek, který obsahuje 245 stran popisuje skutky všech spoluobviněných včetně žalobce. Žalobce byl tímto rozsudkem zproštěn obžaloby, neboť se v jeho případě nepodařilo prokázat, že se skutek stal. Rozsudek nabyl právní moci dne 24. 7. 2017.
33. Soud neměl k dispozici celý trestní spis, avšak z přehledu obsahu spisu je zřejmé, že spis má téměř 30 tisíc stran, do podání obžaloby měl 119 svazků:
- obžaloba byla podána dne 28. 5. 2012,
 - hlavní líčení se pak konala od 7. 2. 2017 až do 24. 7. 2017, na tomto hlavním líčení byl vynesena zprošťující rozsudek,
 - bylo vyslechnuto velké množství svědků, obžaloba navrhovala svědky, jejichž jména zabrala jednu celou stranu strojového písma. Soud vyslechl svědky, byli slyšeni a čteny znalecké posudky a slyšení znalci.
34. Soud má prokázáno z lékařské ambulantní zprávy ze dne 11. 5. 2018, že v roce 2008 prodělal žalobce plicní embolii, zdrojem byla hluboká žilní trombóza, od léta 2007 je popsána mimo jiné anamnéza arteriální hypertenze.
35. Z účastnické výpovědi žalobce má soud prokázáno, že:
- Vyšetřování začalo někdy v srpnu roku 2006, kdy mu policie sdělila, že ho zřejmě vyzve jako svědka v té záležitosti, tak před Vánoci dostal předvolání k soudu na leden, tam již mu bylo sděleno obvinění, což ho překvapilo a zároveň zklamalo, nebylo to nic příjemného. První sdělení obvinění přišlo před Vánocemi roku 2007, bylo pak ke stížnosti zrušeno, avšak hned v lednu následovalo další usnesení o zahájení trestního stíhání, které již zrušeno nebylo.
 - I když byl kolegy v práci ujišťován, že se nemůže nic stát, měl stejně strach z toho, jak bude věc pokračovat, už to prvé sdělení před Vánoci bylo pro něj hodně nepříjemné,

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

celé ty Vánoce byly nervózní, protože on má respekt ze soudu, pro něj jako pro normálního člověka to nebylo a není nic příjemného.

- Pro žalobce se změnil život např. tak, že se musel vždy ptát, jestli může odjet na dovolenou a nebylo to nic příjemného, dokonce uvedl, že to bylo něco hrozného, ale pro toho, kdo to neprožije, to nemůže pochopit, jak to působí na člověka, který donedávna se nemusel ničím takovým zabývat. On každodenně musel mít na paměti, že se něco může přihodit, že bude předvolán atd..
- V průběhu roku 2008 [REDACTED] nemůže tvrdit, že by to bylo přímo v souvislosti s tím trestním řízením, to nemá potvrzeno, avšak předtím neměl žádné potíže se srdcem a najednou v půlce roku se dostavila arytmie a domnívá se, že to všechno napomohlo právě k tomu ta souhra událostí.
- Pak se blížil čas odchodu do důchodu, on však ještě dostal další lukrativní pracovní nabídky a pokud by nebylo trestního stíhání, zcela jistě by je využil.
- Vzhledem k tomu, že se celá věc táhla celých deset let, mělo to velký zásah do jeho života a vlastně mu to zničilo konec procesního života. Postupně přestával chodit na tenis, pink ponk, nohejbal, přestal se stýkat s kamarády, vlastně i s rodinou, neměl takový elán jako dřív, měl návaly změn nálad a jednání, a to i vůči nejbližším, synům, což ho velmi trápilo. Zkrátka mu to velmi ovlivnilo celý život, a to vážným způsobem a k tomu shoda těch věcí, jako věk, toto trestní stíhání nepřidalo k jeho zdravotnímu stavu.
- S dětmi sice nebydlel ve společné domácnosti, ale velmi často se s nimi stýkal a trávil s nimi čas, o to horší bylo pak že musel své nejbližší rodině říct, co se stalo, za což se velmi styděl, ale sousedům nic takového neříkal. Se syny se setkával, jezdil s nimi na tréninky, ale to pak už ustalo, omezil i jejich přípravu do školy, jako bývalý učitel se jim v tomto směru věnoval. Synové v té době měli [REDACTED], do té doby s nimi jezdil na lyže, hrál nohejbal, pink ponk, a to vlastně potom už ustalo nebo se to omezilo.
- Psychické problémy neměl, respektive se neléčil, měl to tak nějak v sobě.
- V roce 2006 a 2007 pracoval pro společnost [REDACTED] a pak nadále pracoval jako OSVČ, avšak nabídky, o kterých hovořil, měly být do zaměstnaneckého poměru. Šlo i o nějakou nabídku na politickou funkci. Vlastně na tu výzvu ani nemohl reagovat, neboť by to nebylo jeho přesvědčení, když věděl, že má trestní stíhání, takže nemůže říct ani jak by výběrové řízení dopadlo.
- Chodí ke kardiologovi na kožní, neboť se mu zhoršil zdravotní stav, měl tu [REDACTED] a vznikla u něj [REDACTED] takže dochází na pravidelné kontroly, do nemocnice předtím nikdy nechodil, takže to je pro něj něco nového, ani jeho rodiče ani strýc vlastně nikdy do nemocnice k doktorům nechodili.
- Domnívá se, že se asi vztah jeho a synů trochu změnil, není si jist, co ze strany jeho synů, vídám se s nimi, ale teď neumí odpovědět na to, jestli ho mají rádi, někdy má takový pocit, že to není úplně takový jako dřív, ale docela spolu fungují.
- Teď už je mu líp, všechno skončilo, už je to téměř více než rok, tak se situace zklidnila.

36. Z výpovědi svědka J [REDACTED] H [REDACTED] syna žalobce, má soud prokázáno, že:

- Zpočátku jim táta zamlčoval, že se něco děje, ale v průběhu řízení se, jak se mu měnily nálady a když ho přestával vozit na tréninky a méně se s ním a bratrem stýkal, vlastně i s přáteli se méně stýkal, přestal chodit mezi lidi, jezdil na hory, měli pak delší promluvu, kdy se přiznal, co ho trápí.
- Když bylo toto řízení, chodili s bratrem, který je starší o rok, do základní školy a pak na střední školu. Jednou za čtrnáct dní o víkendech vždycky přijeli za tátou a ten je vozil i na tréninky. Pak už začal jezdit méně na ty tréninky a byl takový náladový, neozval se třeba celý týden, což se dřív nestalo, tak tohle se změnilo.
- Žalobce věřil, že vše dobře dopadne a snažil se říkat před nimi, že je všechno v pořádku, ze začátku to tedy nevnímal, až potom po delší době začal mít problémy s arytmií, jezdili

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

za ním do nemocnice, nedokázal být sám, a tak poté, kdy ho pustili z nemocnice, přišel k nim, a tak tím se zase trochu sblížovali.

- Ví také o tom, že dostal lukrativní pracovní nabídky, ale musel to právě z tohoto důvodu odmítnout.
- Co ví, tak určitě se přestal z tohoto důvodu stýkat se svým bratrem, omezil styky s přáteli a přestal chodit na tenis, nohejbal. Když ještě pracoval, měl spoustu známých, chodili k němu na návštěvy, on chodil ven a poté, kdy začalo trestní stíhání, přestal chodit na večírky, večere, které dřív normálně navštěvoval. Jejich vztah s ním to nenarušilo, tedy co se týče jeho ani jeho bratra.

37. Soud má prokázáno z výslechu svědka ██████ M ██████ V ██████ že:

- Zná žalobce od roku 1988, pracovali spolu v jednom závodě, hráli spolu tenis, jezdili na hory, stýkali se často a stýkají se dodnes.
- Ví také o tom, že proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání a také to, že ho to psychicky deptalo, myslí si, že měl psychické problémy, ale i fyzické, neboť se na něm projevilo po fyzické stránce trestní stíhání, přestal jezdit na hory, hrát tenis, vlastně veškerou tuto aktivní činnost omezil a i většina kamarádů, kteří ho znali, se ptali svědka, jestli ho můžou nebo mají oslovit, že se jim zdá takový utlumený a nejsou si zcela jisti, jestli je v pořádku. Cítil, že to žalobce trápilo a bylo to pro něj velmi nepříjemné, to cítil.
- Svědek sám se dotázal žalobce, jaké má problémy, nebyl to žalobce, který by ho sám oslovil a svěřil se mu. Nejprve tedy viděl jeho změnu, jak fyzickou, tak psychickou a pak teprve se dotazy seznámil s celou situací.
- Svědek potvrdil také to, že žalobce dostal nabídky a že v důsledku toho trestního stíhání přišel o práci a zasáhlo to do jeho rodinného i pracovního vztahu.
- Teď, co skončilo to trestní stíhání, je pozitivnější, má větší zájem se pouštět do věcí, obnovuje kontakty, které opustil a má i další nápady do budoucna.
- Svědek ví zcela bezpečně, že by měl žalobce velkou šanci vyhrát ve výběrovém řízení i ve volbách.

38. Podle § 1 odst. 1 zákona, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

39. Podle § 5 odst. a) zákona, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena:

- a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,
- b) nesprávným úředním postupem.

40. Podle § 7 odst. 1 zákona, má právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím ten účastník řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož mu vznikla škoda.

41. Podle § 8 odst. 1 zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

42. Podle § 31a odst. 1 zákona, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Podle odst. 2 téhož zákona, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

43. Kritéria, které soud zkoumá při rozhodování o nemajetkové újmě za nezákonně vedené trestní stíhání je:
- a) povaha trestní věci,
 - b) délka trestního řízení,
 - c) následky způsobené trestním řízením v osobní sféře poškozené osoby.
44. Po právní stránce posoudil soud předmětnou věc podle § 5 odst. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá náhrady nemajetkové újmy ve výši 1 680 000 Kč za zásah do dobré pověsti způsobený trestním stíháním a odsouzením.
45. Žalobce u žalované svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1 a 3 zákona, věc tak může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona).
46. V řízení bylo prokázáno, že:
- Trestní stíhání žalobce bylo zahájeno usnesením Policie ČR dne 12. 12. 2007.
 - Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2017 byl žalobce zproštěn obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které bylo zahájeno trestní stíhání. Tím zároveň došlo ke zrušení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce.
 - Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001).
47. V daném případě trestní stíhání žalobce v konečné fázi neskončilo pravomocným odsouzením, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1, respektive § 31a odst. 1 zákona.
48. Soud se dále zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci nezákonným rozhodnutím konstatování porušení práva nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona).
49. Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře žalobce, přičemž přihlédně i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
50. Kritéria uvedené v § 31a odst. 3 zákona se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v penězích, v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srovnej např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 a ze dne 21. 8. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2256/2011).
51. Trestní stíhání žalobce bylo pro podezření ze spáchání trestného činu, za který mu hrozil trest odnětí svobody v rozmezí pět až deset let, trestní řízení trvalo více než deset let, po celou tuto dobu byl žalobce vystaven stresové situaci, neboť se musel podrobit velkému množství výslechů, musel se účastnit množství hlavních líčení, bylo prokázáno samotným žalobcem i slyšenými svědky, že se trestní stíhání projevilo na jeho psychické i fyzické stránce, trestní stíhání žalobci působilo značné utrpení, v průběhu trestního stíhání došlo u něj také k propuknutí nemoci, prodělal ██████████ začala u něj ██████████ začaly se mu měnit nálady v důsledku toho začal se vyhýbat lidem, do té doby činného člověka se stal uzavřený člověk, který se vyhýbal aktivitám, které dříve provozoval velmi rád a zcela běžně, přestal se stýkat s lidmi, nechodil na večírky, nezval nikoho k sobě. Tato situace trvala po celou dobu trestního stíhání. Do té doby bezúhonný člověk, pohyboval se ve společnosti, pracoval na vyšších místech, v pracovním žebříčku měl i nabídky na další zajímavá pracovní místa, které shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

však v důsledku trestního stíhání nevyužil. Oba svědci se shodli v tom, že žalobce byl od začátku trestního stíhání zcela jiný, než jak ho znali a tento stav se neměnil po dobu celého trestního stíhání. Přidaly se také zdravotní problémy, které musel žalobce spolu s vědomím trestního stíhání, které doposud není skončeno, nemohl se zcela soustředit na svou léčbu a není zcela vyloučeno, zda právě trestní stíhání nemá příčinu ve vzniku těchto chorob, pokud ne, tak zcela jistě zdravotnímu stavu žalobce nepřidaly.

52. Soud má prokázáno, že v příčinné souvislosti s trestním stíháním žalobce změnil své návyky, které doposud měl, vedl zcela jiný život, než na který byl doposud zvyklý, z veselého společenského člověka se stal uzavřený člověk, kterému se různě měnily nálady, přestal aktivně sportovat, spíše se vyhýbal lidem, než by je vyhledával, projevíly se u něj zdravotní potíže závažného charakteru, které samy o sobě aniž by byly provázeny trestním stíháním, jsou pro žalobce zatěžující. I když žalobci nedalo okolí pocítit, že je trestně stíhán, on sám to velmi úkorně nesl a nesl velmi těžce také to, že nemohl reagovat na nabídky, které mu přišly v průběhu trestního stíhání a které by zcela jistě, pokud by k trestnímu stíhání nedošlo, využil nebo alespoň se pokusil o to, uspět ve výběrových řízení nebo ve volbách, zkrátka byl by činným člověkem, namísto toho byl pouze pasivním pozorovatelem toho celého dění okolo.
53. Soud je toho názoru, že výše zadostiučinění by mělo být žalobci vzhledem k závažnosti trestního činu, pro které bylo trestní řízení vedeno, s ohledem na délku trestního stíhání a s ohledem na to, jaký dopad pro žalobce trestní stíhání mělo, zadostiučinění přiznáno v penězích, když by bylo v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, pokud by zadostiučinění bylo přiznáno v jiné formě, než v penězích, i když je soud toho názoru, že je zde i namíste omluva, také při stanovení výše zadostiučinění přihlédl soud k tomu, že žalovaná v rámci předběžného projednání nároku se žalobci za nezákonně vedené trestní stíhání omluvila. Žalobce sám svou újmu ocenil na částku 1 680 000 Kč, poukázal na odškodné v případě [REDAKCE] L [REDAKCE] kde stát poskytl zadostiučinění v několika set tisíců, přičemž trestní stíhání trvalo velmi krátkou dobu. Žalobci jsou také známy případy, kdy městský soud přiznává i v běžných věcech částku 100 000 Kč a dokonce i 800 000 Kč. Z praxe Obvodního soudu pro Prahu 2 je mu znám případ [REDAKCE] kde bylo přiznáno dokonce zadostiučinění ve výši 4 880 000 Kč (správně 5 milionů Kč, poznámka soudu), přičemž v této posuzované věci šlo o trestní stíhání ještě delší, neboť trvalo plných 18 let a dopad byl zcela výraznější než u žalobce, neboť trest odnětí svobody v trvání jednoho roku skutečně poškozený vykonal a poškozený byl pravomocně odsouzen, což u žalobce nebylo, proto požaduje nižší částku.
54. Soud je toho názoru, že případ, který je výše citován, nemůže být vzorem pro rozhodnutí soudu v této věci, neboť ani v jednom znaku se nemůže s tímto případem žalobce ztotožnit.
55. Soud je toho názoru, že v případě žalobce je přiměřenou výší zadostiučinění za nemajetkovou újmu částka 350 000 Kč, neboť žalobce utrpěl nemajetkovou újmu v období, kdy mohl jít do důchodu, mohla skončit jeho pracovní aktivita, avšak žalobce si ještě do důchodu nechystal, cítil, že má ještě plno síly k tomu, aby dále pracoval, podnikal, aktivně se zapojoval do života a staral se o své tehdy ještě nezletilé syny, avšak toto vše mu skončilo právě zahájením trestního stíhání, kdy jeho každodenním programem byly myšlenky na trestní stíhání a jak vše skončí, i když zpočátku byl ještě optimisticky naladěný, že vše skončí brzy, což se záhy ukázalo jako „liché“ a celé trestní stíhání probíhalo dlouhých deset let.
56. V této věci soud připomíná, že náhrada nemajetkové újmy nemá sloužit ani k sankcionování státu ani k obohacení poškozeného stěžovatele, ale ke kompenzaci stavu nejistoty, a to v případě nemajetkové újmy, která byla popsána výše, tak v případě trestního stíhání a trvání trestního řízení. Jedním z požadavků, které jsou na kompenzační prostředky nápravy kladeny, je ten, aby výše zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu byla spravedlivá. Za spravedlivou je přitom třeba považovat takovou náhradu, která umožní poškozenému shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

napravit důsledky nesprávného úředního postupu a procesní subjekt se tak přestane považovat za poškozeného (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 12. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3269/2009).

57. Soud je toho názoru, že jak odškodnění za nezákonné rozhodnutí, tedy nezákonně vedené trestní stíhání, tak za dlouhotrvající trestní stíhání je uložena a stanovena výše zadostiučinění přiměřenou částkou, která by měla kompenzovat žalobci jeho újmu.
58. Soud na základě výše uvedeného odůvodnění dospěl k závěru, že je třeba žalobce odškodnit v penězích a přiznal mu výše uvedenou částku, a to spolu s úrokem z prodlení ve výši stanovenou zákonem (ve smyslu ustanovení § 1970 o. z. ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 a 2 zákona).
59. Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení, soudní poplatek 2 000, dle vyhl. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč za jeden úkon podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu a 300 Kč za jeden úkon jako paušální náhradu dle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu při počtu úkonů převzetí a příprava, sepsání žaloby, účast při dvou jednáních a příslušné DPH, celkem náklady řízení 18 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

Praha 27. března 2019

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.
předsedkyně senátu

shod u s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.